

JUHTONINEN

29. ÅRGANG • JULEN 2010

Kære Tommerupborgere!

Så blev det atter jul, og vi er glade for igen, traditionen tro, at kunne udsende julehæftet "Jul i Tommerup".

Også i "krisetider", eller måske især i sådanne, er der tit ekstra behov for, at have nogle faste holdepunkter i tilværelsen og det er vores håb, at dette, vores 29. årgang af "Jul i Tommerup" kan være et sådant holdepunkt, der med sit traditionelle indhold af kloge ord, stemningsfulde beretninger, spændende artikler og portrætter af såvel virksomheder som personer der har gjort sig særlig bemærket i det forløbne år, igen i år, vil blive modtaget som en god gammel ven og vil give rigtig mange nogle timers god underholdning og hyggelig læsning.

Julehæftets forside er i år tegnet af Margit Elmelund som kalder sit billede "På vej". Vi takker for et dejligt billede. Sammenholdt med kunstnerens egne refleksioner over, og tanker bag sine arbejder, som

kan læses andet steds på siden, kan det nok give anledning til nogle overvejelser om, hvad det egentlig er vi vil med vores liv.

Lions Club Tommerup har som sædvanlig, i det forløbne år, afholdt en række aktiviteter med det formål, at indsamle midler til støtte for humanitære formål lokalt, nationalt og internationalt.

Nærværende hæfte, vores Loppemarked som afholdes i samarbejde med Lilleskov Teglværk, Fugleskydningen og vore Tombolaer er aktiviteter, der efterhånden er blevet faste årlige indslag i lokalsamfundet og som møder stor opbakning fra såvel private borgere som erhvervslivet.

I januar 2010 tog vi så en ny aktivitet op, nemlig vores SLAGERPARADE.

Vi har både under selve afholdelsen og efterfølgende, fået mange positive tilkendegivelser fra folk der denne aften havde en dejlig oplevelse med glade mennesker og god musik. Det

hele blev krydret med et kraftigt snevejr der gjorde hjemturen til en ekstra oplevelse for mange af deltagerne.

Som det fremgår af annoncen andetsteds i bladet, gentager vi succesen med SLAGERPARADEN igen i det kommende år og kan love, at det bliver mindst lige så sjovt som sidste år – dog kan vi ikke garantere for, at der atter afsluttes med snevejr.

Igen i år vil vi gerne benytte lejligheden til, at takke alle der støtter vores arbejde.

Det er dejligt at opleve, at også i "krisetider" bakker de mange trofaste annoncører, forfattere og andre, der gør udsendelsen af dette hæfte muligt, op om vores arbejde så vi fortsat kan være med til, at støtte nogle gode formål.

Alle vore læsere ønskes en rigtig Glædelig Jul og et Godt og Lykkebringende Nytår 2011.

Julehæfteudvalget
Lions Club Tommerup

Præsentation af årets forsidekunstner

Margit Elmelund
Drosselvænget 15, Brylle
5690 Tommerup
www.m-elmelund.dk

Født 12. august 1961
Opvokset i den tidligere
Vissenbjerg Kommune.

Jeg er læreruddannet med speciale i håndarbejde og billedkunst. Har undervist unge/voksne fysisk og psykisk handicappede gennem 17 år. Nu er jeg fuldtidskunstner og har deltaget i længerevarende kurser på Århus Kunstkademi: maleri, grafik og blandformer.

Hvordan arbejder jeg:
Jeg maler fortrinsvis mine malerier med olie. Stoflighed og struktur i maleriet er virkemidler der fascinerer mig. I nogle malerier benytter jeg collageteknikker: håndgjort papir, kul og

pastelkridt som I bl.a. kan se i forside maleriet.

Jeg har udstillet siden 1999 i gallerier, i kunstforeninger og på off. udstillinger. Derudover har jeg lavet udsmykningsopgaver for private og kommunale institutioner.

Tankerne bag:

Jeg er spontan, eksperimenterende og vil gerne udfordre mig selv med nye udtryk i kunsten. Jeg er hele tiden på udkig efter nye ideer, der kan sætte skub i den kreative proces. Men der hvor jeg henter inspiration er ofte de samme steder, nemlig i:

- naturen og kulturens mangfoldighed.
- det almen menneskelige - relationer og skæve udtryk.

Men "at bide livet i låret", som Benny Andersen siger i et af sine digte, er måske i virkeligheden den allerstørste inspirationskilde. I min seneste serie har jeg

forsøgt at skildre den stræben vi mennesker har som grundenergi. Stigen er mit symbol på den stræben og ofte grådighed, der afspejler den tid, vi er midt i. Nogen går op ad stigen, bliver ved i en uendelighed – andre standser op og grubler på trinnet. Bliver hængende i en strøm af håbløse spekulationer. Andre igen vender om og finder en ny

retning og spørger: Hvor blev nærværet af?

Tid, job, samvær og intimitet styres og planlægges – fritiden er forbundet med skyndsomhed og hurtige skift i aktiviteter – eller af zombiagtige tilstande foran "flimmeren". Vi snubler i muligheder og drukner i tidsfælder. Tid er måske en mangelvare.

JUL I TOMMERUP
udgivet af
Lions Club Tommerup

Redaktion:
Finn Petersen
Hans Petersen
Niels Jørgensen
Kjeld Makhholm
Søren S. Madsen

Oplag:
3.500
ISSN:
0906-7701

Billedmateriale:
Forside: Margit Elmelund
Øvrigt billedmater. af forfattere,
Lokalhistorisk arkiv m.fl.

Tryk:
Vissenbjerg-Tommerup Tryk A/S
Industrivej 8, 5492 Vissenbjerg
www.vissenbjergtryk.dk
www.tommeruptryk.dk

Internettet:
Find Jul i Tommerup på
www.julitommerup.dk
Lions Tommerup:
www.tommerup.lions.dk

Hovedet koldt og hjertet varmt

Af Finn Brunse,
Borgmester

Årets budgetproces har uden tvivl været en af de mere barske. Processen har samtidig været lang grundet behovet for at skulle finde reduktioner på 71. mio. kr. på servicerammen og 10 mio. kr. på anlæg. Samtidig har processen pga sin længde ikke kunnet undgå at skabe usikkerhed for mange borgere såvel som for kommunens ansatte.

Som politikere, kan vi godt forstå, at den lange budgetproces og den lange uvished – på især daginstitutions- og skoleområdet har bragt bekymringer frem hos mange. Læserbreve er blevet forfattet, høringsvar er afgivet – og alt et blevet læst og taget til efterretning i det omfang, det har været muligt. For dels har vi skullet spare det største millionbeløb i kommunens historie, dels har budgetaftalens parter haft et ønske om at foretage tilstrækkelige reduktioner og sikre så stort et økonomisk spillerum, at vi ikke skal igennem så hårde budgetrundt hvert eneste år.

At træffe de rigtige prioriteringer i forhold til budgettet har krævet, at vi har kunnet holde hovedet koldt og hjertet varmt. Men opgaven har været klar! Vi har skullet opnå et budget i balance - med færrest mulige konsekvenser for brugere og borgere i forhold til reduktioner på serviceniveauet.

Det vedtagne budget er derfor det bedst mulige ud fra de givne forudsætninger, vi har haft. Assens Kommune har - på lige fod med mange andre kommuner – haft stigende udgifter på det sociale område til fx kontanthjælp og arbejdsløshedsdagpenge, som stiger på grund af finanskrisen. Desuden betyder skattereformen lavere skatteindtægter, og finansieringsreformen betyder, at kommunen taber penge.

Til gengæld er det i budgetaftalen lykkedes at fastholde en uændret skatteprocent, ligesom serviceudgifterne holder sig indenfor rammen af det tilladte for kommunerne.

Nye haller på vej

Trods presset på økonomien og på serviceydelserne, er det samtidig glædeligt, at der på bygge- og anlægsfronten er nogle spændende byggerier på vej. Den 1. maj 2011 står Idrætshuset på Daniscoarealerne klar til at blive taget i brug. Bag Idrætshuset står et offentligt/privat partnerskab mellem kommunen og det private erhvervsliv. Der er etableret en erhvervsdrivende fond – Arena Assens - som med den professionelle bestyrelse har ansvaret for, at Idræts- huset bliver drevet som en forretning, hvor økonomien er i orden.

Assens Kommune sætter stor pris på, at det har været muligt at skabe et konstruktivt offentligt/privat-samarbejde omkring halbyggeriet. Et koncept, vi også vil praktisere i forbindelse med, at vi etablerer nye haller i Vissenbjerg og Tommerup. Haller, der helt sikkert bliver til stor glæde og gavn for kommunens mange sports- og idrætsglade borgere. I Tommerup placeres biblioteket desuden sammen med hallen. En spændende ide – og en god måde at integrere flere kulturtilbud under samme tag. Unikt naboskab

Den 1. januar 2011 samler vi Assens Kommunes administration under samme tag i det nye rådhus. Ved at samle administrationen på samme lokation, vil der vil være en række fremtidige rationaliseringsgevinster i størrelsesordenen 7-8 mio. kr. at hente pr. år.

Besparelserne henter vi bl.a. ved at ændre i den måde, den administrative organisation er bygget op på, ved at reducere kørselsomkostningerne mellem de nuværende lokationer samt vedligehold af de fire rådhusbygninger, rengøring, pedelfunktion, kantinedrift, energi m.v.

At sidde under samme tag vil desuden betyde kortere og mere effektive arbejds-gange, en forbedret kommunikation samt vidensdeling, der samlet set vil bidrage til øget effektivitet i sagsbehandlingen til gavn for dig som borger. Desuden er det rigtig glædeligt, at Lokalpolitiet i Assens flytter ind ved siden af Borgerservice. Et naboskab mellem politi og rådhus er så vidt vides unikt og vil helt sikkert give en række fordele. Desuden var intentionen med kommunalreformen jo netop at skabe én indgang til kommunen for borgerne. Med en fælles borgerservicefunktion for den kommunale forvaltning og det statslige nærpolti, udvides denne mulighed for kommunens borgere.

Samtidig etablerer vi kommunens andet Borgerservicecenter i den røde bygning på det nuværende Tommerup Rådhus. Også kommunens dagplejeadministration,

sundhedsplejersker, støttepædagoger, børn- og ungepsykologer m.v., der dækker den nordlige del af kommunen, får til huse her, ligesom at en del af huset fremover skal anvendes til aktivitetshus for kommunens seniorer.

Vi gør hinanden gode

Igen i år afholdt Assens Kommune i samarbejde med Udviklingsrådet arrangementet Vi Gør Hinanden Gode – 24 timer i maj, der nu for alvor er ved at få status af at være en tradition. Mere end 5000 borgere besøgte et eller flere af de 63 spændende og alsidige arrangementer, der var fordelt rundt om i kommunen den sidste weekend i maj. Bl.a. hos Danish Outdoor her i Tommerup, hvor der var mulighed for at se både stenpizzaovne og røgeovne, få en snak med en havearkitekt samt en biavl og meget mere.

Formålet med Vi Gør Hinanden Gode er, at vi skaber netværk på kryds og tværs i kommunen for borgere, virksomheder, for-

eninger, kulturelle institutioner og andre, som kan hjælpe hinanden med at realisere gode idéer – og som rækker langt ud over den årlige ”åbent-hus” weekend. Det giver dynamik og udvikling i Assens Kommune.

Netop samarbejde på tværs med kommunens mange ildsjæle, foreninger, engagerede borgere og erhvervslivet er da også forudsætningen for, at vi sammen kan skabe en kommune i fortsat vækst, som er et godt sted at vokse op og bo i for borgerne.

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til alle borgere vil jeg benytte denne lejlighed til at sige tak til medarbejdere og samarbejdspartnere for et godt og frugtbart samarbejde i det forgange år.

Tænd et lys

Af Irene Kristina Lindegaard
Sognepræst i Broholm
og Tommerup sogne

I december tænder vi lys. Vi stryger den ene tændstik efter den anden og tænder lys ude og inde. Vi tænder kalenderlyset, vi tænder lys i adventskransen, og vi tænder lys på juletræet. De levende lys, suppleret med utallige elektriske lyskæder viklet om buske og træer, hører med til decemberhyggen. Jo, julen er hjerternes fest, men det er så sandelig også lysenes fest.

Der findes en lille fortælling om lyset, og den magt selv en lille flamme har over for det buldrende mørke:

Der var engang en konge, som havde to sønner. En dag besluttede han sig for, at den klogeste af sønnerne skulle have hans rige og være konge efter ham selv.

Kongen gav begge sønner en lille sum penge, ikke ret mange, og så viste han dem en stor sal, og bad dem om for den lille smule penge at købe noget, der kunne fylde hele salen.

Den ældste søn gik på torvet og spurgte efter det billigste, man kunne få. "Halm er det billigste", svarede man ham, og så købte han halm for alle pengene. Masser af halm. Men da han fyldte al halmen ind i den store sal, kunne den slet ikke fylde hele salen.

Men hvad mon den yngste søn købte? Han skulle købe noget, der kunne fylde hele den mægtige sal, og det måtte ikke koste ret meget.

Den yngste søn købte en lille lampe. Han satte lampen ind i den store sal, tændte den, og lampens lys oplyste hele salen. Og det blev selvfølgelig ham, der blev konge efter sin far.

Julenat blev der tændt et helt særligt lys i Betlehem. Et lys, som ikke kun lyste i Betlehem for 2000 år siden, men et lys som stadig lyser i dag, ikke kun i Betlehem, men i hele verden.

Julenat blev Jesus født, og det var, som når vi tænder et lille stearinlys i en mørk stue: Uanset hvor mørkt der er, så skal der kun et lille lys til at bryde mørket. Sådan er det lys, som Gud gav verden i Jesus. Det virkede ikke som noget særligt: Et lille barn, der ligger i en stald, men det var nok til at ødelægge mørket i verden.

Når vi stryger en tændstik og tænder et lys, så kan det så let som ingenting pustes ud. Et lille pust, og flammen slukkes.

Men det lys, som Jesus tændte i verden, da han blev født, det lys kunne ikke pustes ud. Det blev ved med at lyse, og det lyser også for os i dag.

Det lys, som blev tændt julenat, lyser på os, så vi ikke skal sidde i mørke. Og det lyser for os, så vi kan se hinanden i et helt særligt lys. Men lyset er også blevet givet til os, så det er en del af os. Hvad vi så vælger at gøre med lyset, ja det er op til os selv. Vi kan vælge at lyse på os selv. Det er vi ofte alt for gode til, men vi kan også vælge at lyse for andre. Vi kan være lys for hinanden. Midt i decembertravlheden, hvor vi tænder det ene stearinlys efter det andet, kan vi glemme at tænde lys for hinanden. Der er så meget, vi skal nå. Der er så meget, vi skal tænke på, ordne, købe, forberede og arrangere. Der er så mange stearinlys, der skal tændes, men hvad med lyset i det andet menneskes øjne?

Måske synes vi ikke rigtig, vi har så meget at give. Hvad kan jeg gøre, som skulle få lyset frem i et andet menneskes øjne? Hvad har jeg at give, som kan tænde lys i et andet menneskes mørke? Sådan kan vi tænke opgivende og undskyldende, men der skal ikke en særlig stor flamme til at lyse op, selv i et buldrende mørke.

En lille hilsen, et venligt smil eller et uventet besøg. Ved at give et andet menneske tid og nærvær kan vi tænde lys i det menneskes mørke.

Omvendt kan vi også komme til at slukke lyset hos et andet menneske. Det kan vi gøre med noget, vi fik sagt eller gjort. Men oftere er det særligt det, vi ikke sagde, og det vi ikke gjorde, som slukkede lyset i det andet menneskes øjne.

Lad os derfor, hver gang vi tænder et stearinlys, huske på, at Gud har tændt et lys for os, og at vi derfor kan tænde lys for hinanden. Og når det sidste lys er brændt ned eller pustet ud, så brænder det lys stadig, som Gud gav verden julenat.

Jesus siger:

Jeg er verdens lys.

Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.

(Joh. 8,12)

Tobaksdyrkning i Tommerup

Af Jørgen Madsen og Jens Lund

Umiddelbart lyder overskriften som utopi, men selv om Danmarks klima ikke egner sig til tobaksavl, har man fra statens side haft forsøgsbrug siden 1900. Men man måtte erkende, at kvaliteten var for svingende. I 1959 var resultatet så ringe på forsøgsstationen i Årslev, at man pløjede hele høsten ned og standsede forsøget.

Ind imellem har der i krisetider været økonomi i avlen: Under første verdenskrig, under finanskrisen i 30'erne og under anden verdenskrig. I Tommerup har vi her i 2010 fundet frem til flere personer, der selv har været med i avls- og høstarbejdet.

Materialet om alt dette er indsamlet af Jørgen Madsen og Jens Lund.

Danmarks klima er ikke egnet til tobaksavl. Man har fra statens side haft forsøgsbrug siden 1900, men har erkendt, at kvaliteten var for svingende. I 1959 var resultatet så ringe på forsøgsstationen i Årslev, at man pløjede hele høsten ned og standsede forsøget.

Ind imellem har der i krisetider været økonomi i avlen: under første verdenskrig, under finanskrisen i 30'erne og under sidste verdenskrig. I Tommerup har vi her i 2010 fundet frem til flere personer, der selv har været med i avls- og høstarbejdet.

Else Skytte kom til Tommerup fra Sjælland i starten af krigen. Hun blev pige i

huset hos tre søstre, der boede i den gamle dyrlægebolig på Bystævnevej, men flyttede hurtigt til Kamgården, der havde stort mandskab og et sjovere liv. Hun traf Thorvald Skytte, der var søn fra Stokholmgård på Krengerupvej. Han var udlært på en planteskole. De giftede sig i 1943 og fik en lejlighed på Skolevej og lejede jord til et gartneri. Jorden, der tilhørte den gamle forskole på Krengerupvej 3, gik fra hjørnet af Krengerupvej og Skolevej og op ad bakken bag husrækken på Skolevej.

Else og Thorvald Skytte købte frø af virginiatobak hos Dæhnfeldt i Odense. I maj måned blev frøene sået i mistbænke, hvor de udviklede sig, til jorden blev varm nok til udplantning i juni. En del af planterne brugte han selv, og resten blev solgt videre til landbrugerne i byen. Sammen med sin far dyrkede Thorvald et par tønder land ude ved Stokholmgård, og de opførte en tørrelade mellem gården og Krengerupvej. I såtiden ansatte de koner fra byen til at sætte planterne. Disse bliver majsagtige i størrelse og får røde blomster. Det største problem med dyrkningen var, at 40'ernes somre var meget tørre, og der ingen vand var i nærheden af marken, så man gik og sukkede efter regn.

Når planterne havde nået en pæn størrelse i juli måned, gik høsten i gang. Det foregik på den måde, at man plukkede de nederste, der var størst og lagde dem på en transportbære for at skåne

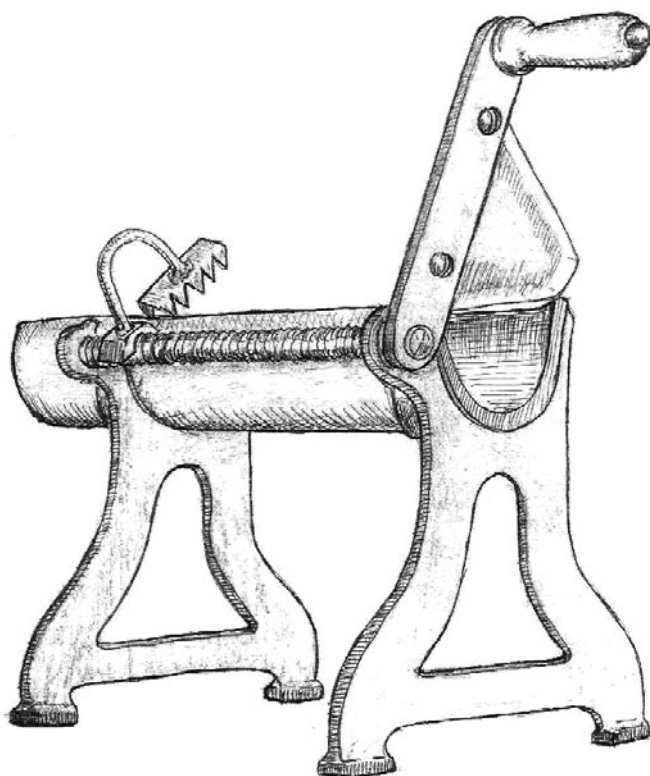
dem. Derefter blev de båret op i tørreladen, hvor stilkene blev syet sammen to og to med ryggen mod hinanden med jutegarn. Så blev de hængt op på snore på hylder i laden oppefra og ned. Efter et par dage gentog forløbet sig. Nu var de næste blade vokset og blevet klar til plukning. Else fortæller, at arbejdet var meget snavset. De grønne blade afgav nikotinstof, der var sort og sirupsagtigt.

Bladenes tørring blev løbende kontrolleret, og hen i december var den første levering klar. Bladene var tørre, men stadig elastiske. Bruggen i Knarreborg havde en festsal, hvor handelen fandt sted hver måned. Der kom opkøbere fra tobaksfabrikkerne og kontrollører, der vurderede kvaliteten i tre klasser plus kassable. De enkelte avlere kom selv med høsten. Man anvendte frugtkasser af træ, hvor der blev lagt to store stykker papir på kryds i bunden. Bladene blev lagt i og papirerne foldet hen over dem. (Både kasser og papir fik man fra GASA, der i øvrigt lå ude på dyrskuepladsen dengang). Det var altid spændende, om kvaliteten var god nok. Else mener, deres altid var i top, så det gav en god indtægt.

Produktionen fortsatte efter krigen, hvor importeret tobak stadig var rationeret, men afsætningen var nedadgående. Nytårsaften 1948 kom der et forrygende stormvejr og blæste hele tørreladen omkuld, og så stoppede de produktionen. De havde da tjent så godt, at de kunne købe en lille ejendom på Tommerupvej i Skallebølle og drive gartneri her den næste menneskealder med blomster, bær og porrer til GASA samt med salg af blomsterjord. Ved siden af havde Else et bierhverv med at skrive lejlighedssange.

Else har også en sjov historie fra den tid: Det var fra myndighedernes side strengt forbudt, at avlerne benyttede deres egen tobak i krigens rationeringstid, og der blev sendt kontrollører ud til alle avlerne i tide og utide.

Thorvald havde gemt en beholdning til vinteren ude i skunken, men kontrolløren opdagede det, og han fik lageret konfiskeret og en bøde på 500 kr. (Timelønnen var dengang på 1 kr.) Thorvalds bror på Stokholmgård havde en skæremaskine til tobak, og folk opsøgte ham i hemmelighed i nattens mulm og mørke og fik skåret deres tobak. Thorvald ringede straks til gården, og de fik skjult skæremaskinen i skoven, inden kontrolløren ankom.

Skæremaskine til tobak fabrikeret i Ringe, størrelse 30x30 cm ?

Der skulle et stort mandskab til i høst-tiden, så mange koner og store børn fik chance for at tjene en ekstraskilling. Tilmønnen var dengang på 1 krone. På efterfølgende billede er Thorvald og Else fotograferet foran tørreladen med hele deres stab af ansatte, 18 voksne og et barn. Billedet er formodentlig taget i 1948.

Når høsten var i hus, holdt Thorvald og Else høstfest i forsamlingshuset i Kivsmose, og Hans Lohmann har stadig et eksempel af Elses høstsang fra dengang.

En af dem, der arbejdede sammen med Thorvald, er Hans Lohmann, hvis føde-hjem er gården Bøgelund på Krengerupvej 38 i Femtingen. Faderen startede tobak-savl for sig selv et par år og tørrede bla-dene oppe under stråtaget. Tørringsproce-sen fungerede ikke ordentligt, så de slog sig sammen med Thorvald Skytte. Tobaks-marken lå op til skellet til Drudgårdens marker.

Hans Lohmann husker, at tobakken ikke smagte som den amerikanske virginia-tobak, så de prøvede at tilsætte forskellige smagsstoffer. For eksempel prøvede de med tørrede skovmærker og med at hælde bladene over med kirsebærsaft. Resultatet kan han ikke huske, men dog at det fik en sødlig smag.

Hans Lohmann kan også huske den ille-gale tobaksskæring på Stokholmgaard. Fa-ren for at blive opdaget var stor i den tid, for i Maen og Femtingen var der mange

Personer på billedet:

1. Thorvald Skytte
2. Hans Lohmann
3. Carla Bang
4. Anna Schärfe, Knarreborg.
5. Lilly Østervang, Tommerup St.
6. Edith (?) fra Knarreborg.
7. (?)
8. Martha Skjoldmose fra Kivsmose
9. Else Skytte.
10. Marie (der boede hos en datter og svigersøn, Anny og Alfred i en ejendom ved Dyrehavegård)
11. Nancy (datter af fodermesteren på Kamgård)
12. (?)
13. (?)
14. Anne Marie Lohmann (Hans's søster, gift Clausen)
15. Johanne (?), husmandskone fra Maen
16. Ingeborg List, Knarreborg
17. Gertha Andersen, Maevej (2. ejendom på højre hånd fra Krengerupvej)
18. (?)

nazister, og de anmeldte tit deres naboer. Et kuriosum er det dog, at der også var en del modstandsfolk på egnen, som bl.a. del-tog i våbenedkastninger ved Vemminge og Søholm. Våbnene blev gemt hos skovfoged Ejnar Rasmussen, der boede i et hus bag ved Dyrehavegård.

Hans Lohmann fortsatte ikke som land-mand, men blev postbud i Tommerup.

Ved Tobaksfesten i Kivsmose

Mel: Det var en Lørdag Aften

I
Det var en Lørdag Aften, vi samlet er til Fest
vi synge vil en Vise af dem vi kender bedst
det er en lille artig en, nu må I stemme i
den synges skal med Fynd og Klem, og ingen bliver fri.

II
Det er saa rart at synge, naar Halsen ej er tør
men dygtig skal den skylles, det har vi mærket før
saa derfor er det sikkert godt, vi alle foreslaar
at før vi synger næste Vers, vi ta'r en lille Taar.

III
Nu Thorvalds Sorg er slukket, Tobakken er hængt op
han længe gik og sukked, men aa' det gik saa godt
for nu maa Regnen sive ned saa meget, som den vil,
For Thorvald si'er Fa'n med det, min' huse er sat til.

III
Forleden i Avisen en Efterlysning stod
Det var fra Cirkus Miehe, at Manden dem forlod
Hans Stemme var en ren Tenor, og Manden høj og flot,
Jeg tror endda saa galt der stod, at han var Hottentot.

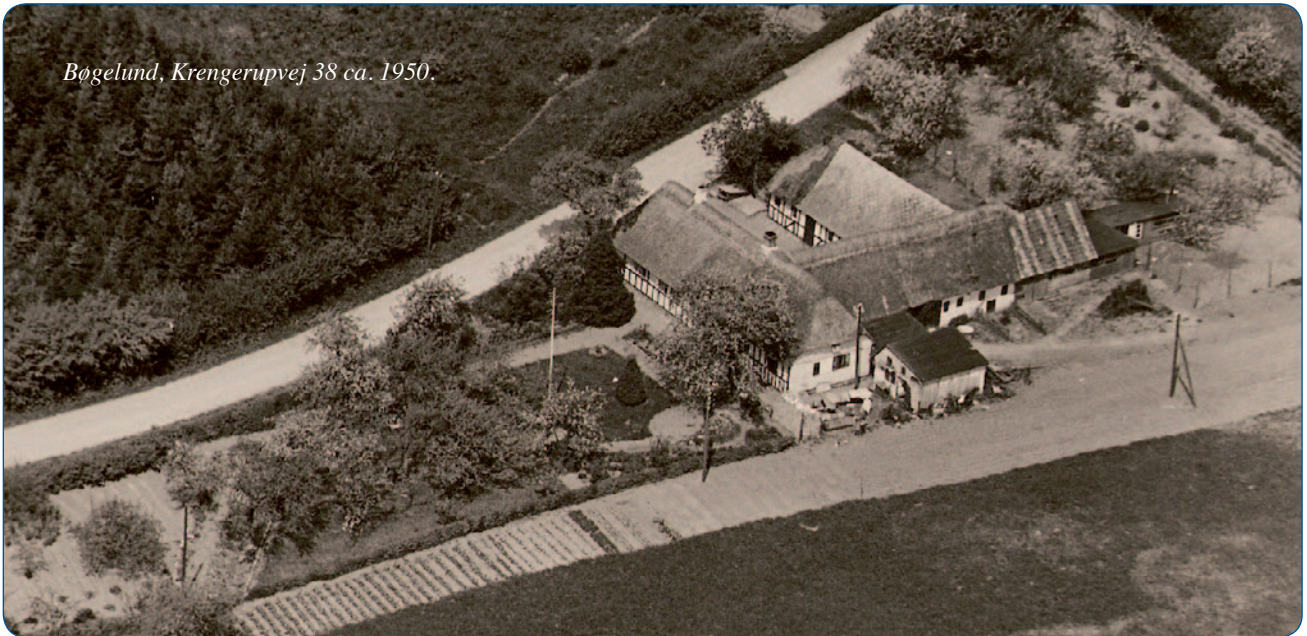
V
Vi har ej været stille, mens vi har syet Tobak
naar Anne Marie fik Dille, af deres gode Snak
naar Karlas Nakke den var rød, saa vidste vi Besked
saa var det blot en Vittighed, der ikke ku' gli' ned,

VI
Naar Klokken den er syv, stilled Martha paa sin Post
og faa Minutter efter, var Ingeborg saa flot
men først naar Maens Koner kom, tog Lystigheden Fart
For de vi' baade sjippe i Tov og se paa Kærestepar.

VII
Jeg ville flere nævne, men ved ej ret hvordan
Vi maa jo ingen levne, men for en enkelt Gang,
nu vil vi ha' et godt Stk Mad med Bøf og røget Aal
Og saa ta'r vi vort Glas i Haand, og si'r hinanden Skaal.

VIII
Til Slutning vil vi ryge en rigtig god Cigar,
helst en med Mavebælte, hvis vi dem altsaa har
og dernæst vil vi takke for den gode Aftenstund,
Og glem saa denne lille Sang, nu faar vi en Svingom.

Bøgelund, Krengerupvej 38 ca. 1950.

Tørreladen på Stockholmgård

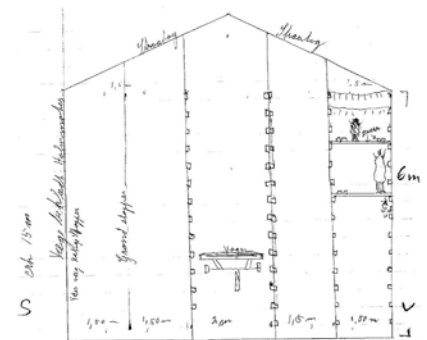
Også Drudgård, der dengang lå som nabo til Kamgård, dyrkede tobak. Peter Drud var som 19-årig i 1940 blevet bestyrer for sin bror Christian, der var begyndt på Dalum Landbrugsskole og senere læste videre på Landbohøjskolen. I 1941 besluttede de sig for at dyrke tobak. 3 tøn-der land blev lagt ud ude ved læhegnet i Femtingen, så vestenvinden ikke kunne beskadige bladene. Planterne fik de hos Else og Thorvald Skytte, og når frosten var

af jorden, gik man i gang med udplantningen. Planterne stod i rækker med en halv meters mellemrum, så man kunne gå rundt om dem og rense jorden for ukrudt.

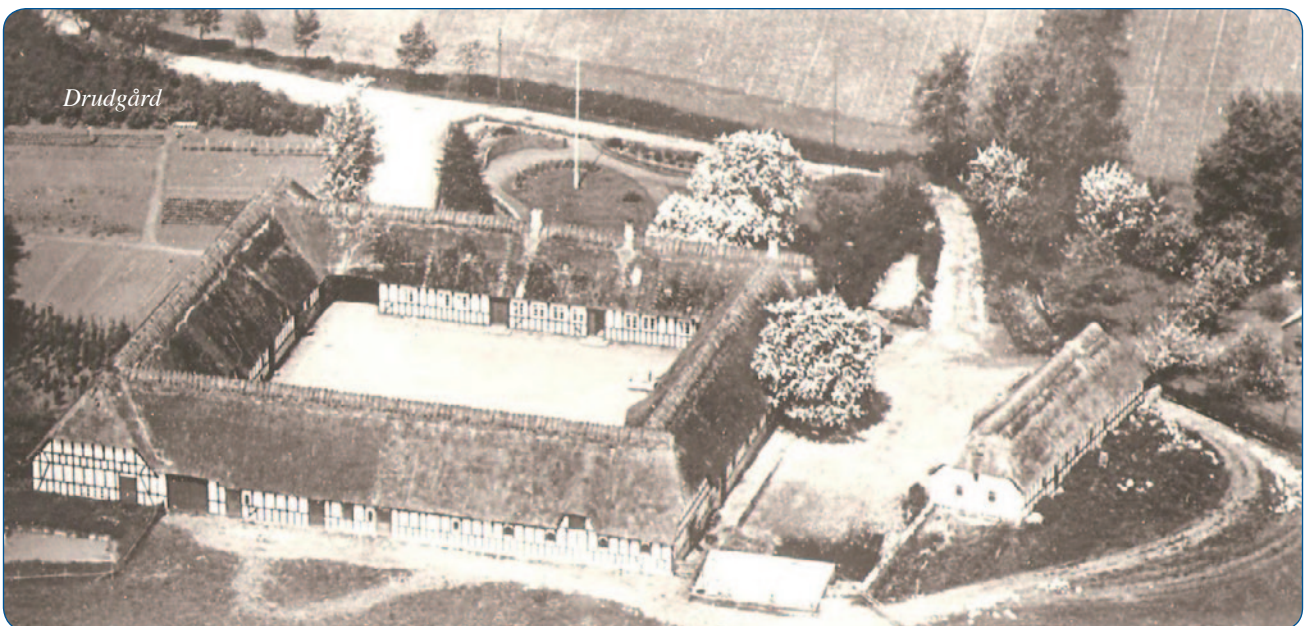
Høsttiden gik fra august til oktober. De første par år foregik tørringen under stråtaget på alle gårdens længer. Senere byggede man en tørrelade af granstolper, der blev leveret af Åge Drud fra savværket på Savmøllevej. Laden blev forsynet med stråtag, for et zinktag ville afgive kondensvand. Siderne bestod af lange måtter af langhalm, der kunne rulles op og ned, når der var behov for luft. Laden var 8 m bred, 15 m lang og 8 m høj. Der var en midtergang på 2 m, så man kunne køre ind med en vogn.

Tobaksbladene, der var 30-40 cm lange blev syet sammen to og to i stilkene med en tækkenål, og parrene lagt over en snor på halvanden meters længde, så de hang parvis med 5 cm mellemrum mellem hvert par. Derefter hængte man snorene op i toppen af laden. Der var lagt træplanker ud på lægterne, som man kunne stå på ved op-

hængningen. Når øverste etage var fuld, flyttede man plankerne en halv meter ned og gjorde klar til næste etage. Bladene var grønne og meget tunge og slaskede, når de var nyhøstede, så det var et hårdt arbejde at få dem op at hænge. Derefter skulle de tilses regelmæssigt i tørringsperioden. De skulle bevare elasticiteten og måtte endelig ikke blive for tørre. Efter et par måneder var de første klar – og nu meget lettere, efter at saften var tørret ud af dem.

Drudgård

Otto Rasmussen, der var kreaturhandler og ejede husmandsstedet Krengerupvej 9, dyrkede også tobak. Han gik dog først i gang efter krigen og opførte en tørrelade så sent som i 1946. Vi har lånt billeder fra stedet af hans datter, Grethe Petersen, der ikke var hjemmeboende på den tid, så hun har ikke selv været med til at "sy tobak", men kan huske flere koner fra byen, der hjalp til. Hendes mand, Alfred, rullede sine egne cigarer af de nederste blade, sandbladene.

Det ene billede viser gården på Krengerupvej med tobaksladen bagved og landskabet ud mod Skovstrup, men også den store køkkenhave, som gjorde landbruget stort set selvforsynende med frugt og grønt. Det andet er fra rejsegildet for tørreladen i 1946. Personerne er Grethe Petersens mand Alfred i hvidt tøj. Yderst til venstre en feriedreng, Verner.

Niels Heidtmann på Stenaltgård, Krengerupvej 65, dyrkede tobak, og fra hans søn og nuværende ejer af gården, Hans Heidtmann har vi modtaget følgende:

"Tobaksavl på gården begyndte i 1942.

Tobakken blev de første år hængt til tørning forskellige steder i gårdens udhuse og på stuehusloftet.

Da arealet med tobak over årene blev udvidet, blev pladsen for trang, og i foråret 1947 byggedes et decideret tobakshus.

Huset opførtes på den fjerneste mark på venstre side af Krengerupvej ca. 100 m fra vejen tæt på hegnet mellem vore og Skyttegårdens marker.

Konstruktionen bestod af svære, jord-

gravede granstolper og gennemsavede graner som afstivning. Huset var stråtekt, forsynet med "hat" (udluftning), ca. 120 kvm, 8 m højt med 5,3 m fra jord til tag-skæg. Det blev benyttet i sæsonerne 1947 og 1948, hvorefter tobaksavlens ophørte.

En speciel situation opstod kort efter husets færdiggørelse:

Elværket henvendte sig og meddelte, at huset stod for tæt på de højspændingsledninger, som gik langs hegnet, og de forlangte, at det enten blev fjernet eller flyttet. Min far gik i tænkeboks sammen med tømrermester Simonsen fra Nårup. Resultatet blev, at de flyttede huset de krævede 4 meter. Flytningen foregik som følger:

Samtlige stolper blev gravet fri ned til bunden, og der blev gravet render på tværs af huset og videre 4 m ud i marken. Gennemsavede graner blev slået på stolperne tæt på bunden. Med donkrafte blev huset hævet lidt, runde granruller lagt under, og med to spand heste for, blev huset forsigtigt trukket på plads. Efter at renderne var jævnet, stod huset, som intet var hændt, og opfyldte sin mission de følgende to år.

Jeg var på det tidspunkt 11 år og husker situationen temmelig tydeligt.

Om huset alligevel har taget skade, ved jeg ikke, men det væltede imidlertid under en storm 24-10-1949. Heldigvis var der på det tidspunkt ikke mere brug for det."

Egil Jacobsen, der er født på Gl. Stær-mose, Stær-mosevej 149, fik som 11-årig et stykke ukurant jord overladt af sin far i 1945 eller 46, og det plantede han til med et par hundrede tobaksplanter. Ideen fik han fra en af naboerne, Bernhard Matthiesen, der boede i Signesminde i den senere møbelforretning. Der hørte 2 tdr. l. til, og han havde 1 tdr. med jordbær og kål og en med tobak. Egil mener at huske, at han fik planterne samt instruktion i dyrkningen af Bernhard. Tobaksbladene tørrede han rundt om i udbygningerne, og i december måtte faderen spænde for charabancen, og

så kørte de til opsamlingsstedet i Brugsen i Knarreborg. Resultatet blev 75 kr. og det var jo en formue for en ukonfirmeret. De blev investeret i sparemærker!

Anna Larsen, der er født i Frankrig i 1929, husker også noget fra tiden:

"Der blev også dyrket tobak hos sognefoged Johannes Jensen på Søndergård på Birkevej. Jeg var med til at sy tobak og hænge det til tørre i den store lade. Det har været i 1942-43. Jeg kravlede på en stige sammen med Johannes Jensen og hængte snorene på søm.

Min far havde også et par planter i haven. Når bladene var tørret, kan jeg huske, at vi kørte over til Kurt "Drejer" på Skolevej 61 og fik tobakken skåret. Far tørrede tobakken i ovnen overhældt med saft. Sikken en duft!"

Jørgen Madsen, Mindegård, Skovstrupvej 42 har følgende kommentarer:

"Desuden var der tobakslade hos gårdmand Albert Knudsen på Hjelmstrupvej. Den blev bygget 1946-47. Den er senere blevet ombygget til svinestald og halmloft og ligger der endnu.

Ligeledes findes der en tobakslade på "Lindgårds" sted på hjørnet af Maevej og Krengerupvej. Den er nu beklædt med metalplader.

Gerhard Jensen i Tommerup har tjent på Kærsgård på Tommerupvej ved Pilebakken, og han har været med til at levere tobaksblade på Tommerup Station i de gamle pakhuse.

Jeg har også selv arbejdet med tobak. I årene 1956-57 var jeg på Statens Forsøgsgård i Årslev, hvor vi havde forsøg med tobak."

Materialet er indsamlet af Jørgen Madsen, Skovstrupvej 42. Januar 2010

Historien om galaksen i Nårup

Af Sara Baaring Andersen, formand for Nårup ungdomsforening

Pladsen i Nårup, har siden ca. 1930 været brugt til håndbold og fodbold bane. Der var så i slutningen af 1990'erne et par folk der mente at der ikke skete så meget i nårup by. Der var fodbold to gange om ugen hvor man mødtes og spillede imod hinanden. Dette var for lidt mente et par stykker, så de indkaldte til et møde for alle byens borgere, hvor man kunne dukke op og komme med gode ideer til hvad pladsen skulle bruges til i fremtiden. Der var mange der bød ind, mange lidt ældre borgere ville gerne bibeholde pladsen som den var, da de i 1930'erne og frem havde spillet mange håndbold og fodbold kampe der og de var bange for at man ikke længere kunne spille der hvis man lavede pladsen om. Der var en ide om en cykel campingplads, men det var hurtigt en legeplads der blev fokus. Udover denne legeplads var der en ide om et moderne bystævne, hvor det ikke kun var bønderne fra byen der lagde en sten, men alle de huse der ville kunne komme med en sten, så man kunne få lavet et bystævne der repræsenterede hele byen. Ud over dette arbejdede man med ideer om hockeybaner, basketbaner, rulleskøjtebaner, petanquebaner samt to talerstole, en for voksne og en for børn.

Der blev nedsat et arbejdsudvalg som gik i gang med at prioritere imellem alle forslagene, det blev dog hurtigt klart, at man ville prøve, at få så mange af de ideer med i den samlede plan som muligt.

Det blev til, at der skulle bygges en legeplads med gynger, rutsjebane, svævebane, vipper, balancebomme osv. der skulle være en syv mands fodboldbane/håndboldbane så man stadig kunne spille bold på pladsen, der blev lavet en jordvold for enden af pladsen til, når der blev afholdt fugleskydning, at projektilerne endte i jordvolden istedet for ude i marken – det var en del sikrere. Der blev en asfaltbane der kunne bruges som både hockey-, basket- og rulleskøjtebane. Derudover blev der lavet petanquebaner bystævne, bede og talerstole. Legepladsen blev bygget i lærketræ, det tog en halvt års tid, at lave pladsen, under denne proces mødtes folk deroppe når de havde fri, der var børnepasnings hold, og mad hold. Hele byen samledes om, at lave denne plads og byen blev tømret sammen. Pladsen kostede 121.000 kr. at lave og de blev skaffet via friluftsrådet, det kriminal præventive råd, lions klub, lokale virksomheder og indsamlinger i byen.

Pladsen er ca. 10 år gammel og bliver i dag brugt af byens borgere, turister og skinne-cyklister der ynder, at medbringe madkurven og hygge med børnene/børnebørnene.

Den får besøg af efterskoler, dagplejer, børnehaver osv. I det hele taget er pladsen meget brugt og benyttet af alle. Og det er rigtig dejligt.

Netop derfor var det en rigtig trist besked vi fik i december 2009 da vi fik besøg af Assens kommune, der sagde, at det lærk som legepladsen er lavet af, på længere sigt ikke kunne bruges, da det ikke lever på til de gældende regler for legepladser i EU. Derfor er vi nogle stykker der ønsker at gentage succesen fra 1990'erne hvor der blev stablet penge og frivillige kræfter op, og man sammen lavede en plads der har været flittigt brugt af mange.

Vi arbejder med et andet budget end dengang da priserne har ændret sig og man ikke længere kan lave en legeplads selv, der lever op til de gældende regler. Ud over en legeplads, vil vi gerne opfriske petanque banerne, opstille nye bordbænkesæt samt opsætte to shelters til de turister der kommer om sommeren på cykler.

Vi har indtil videre fået en del penge igennem Assens kommune, LAG Assens, Lilleskovteglværk, Lars laj mm. så vi håber det lykkedes så der i foråret 2011 kan stå en ny og flot plads til glæde og gavn for alle.

Hvad mon der foregår?

Af Bente Eriksen, skoleleder
og Karen Elise Pedersen, formand

Lilleskov Teglværk er igen fyldt med mennesker døgnet rundt. På campingpladsen kommer den ene campingvogn/telt efter den anden, og det hele syder af liv og aktivitet.

Det er uge 29 år 2010, men det samme sker år efter år samme uge, og det har det så-mænd gjort i 23 år.

Det er Verringe Husflid, der holder Kreative Dage med mange forskellige kreative aktiviteter, kurser med forskelligt indhold, som varierer fra år til år.

Mange mennesker fra hele landet bruger deres ferie på igen og igen at få en fantastisk dejlig indholdsrig uge, hvor man kan fordybe sig i sin kreative side, mødes med andre med samme husflidsinteresse, lade sig inspirere af hinanden og få professionel undervisning.

Verringe Husflid er en moderne husflidsforening, som året igennem udbyder kurser for alle som ønsker at få et kreativt pusterum i den ofte travle hverdag. Her er plads til ro og fordybelse i et inspirerende og kreativt fællesskab. Det lyder måske lidt gammeldags, at det stadig hedder Verringe Husflid, men vi arbejder til stadighed for at bevare og videregive husflidens kulturelle værdier. Det har vi gjort siden vi startede i 1891, så det er da værd at bevare! Selvfølgelig afpasses undervisning og ind-

hold efter den tid, vi nu engang er i.

I år har vi på Lilleskov Teglværk haft kurser indeholdende filtning, trædrejning, knivmageri, smedjen arbejder, der er re-design, maleri på flere måder, pileflet, tegning, papirflet, ja selv en skrotby til børnene med deres helt egen borgmester. Der kan være op til 150 kursister, så ikke noget at sige til at hele teglværket syder af liv. Det gamle gule teglværk, de små grønne gårde, tørreladerne, keramikken, smedjen og kafeen er fantastisk, smukke dejlige rammer at arbejde i.

I kafeens køkken er Verringe Husflids bestyrelse i fuld gang med at servicere de mange kursister og undervisere. Der er mange, der skal have kaffe og boller dagen lang, og der bliver også tid til at få "bagt" sin selvkomponerede kop. Et minde om ugen, og så sparer det en masse opvaske. Det er da også kreativt.

Undervejs i ugen forgår andre sjove ting til fornøjelse for alle på teglværket. Her kunne vi i år lytte til og lege med Poul Lendal og Rasmus Brylle, høre fortælling ved Else Marie Kristensen fra Odense fortællerkreds og synge mange af de gode gamle sange med Keld Nørgård. Børn som voksne nyder de gode historier. Ja, børnene deltager gerne med svar, når Else Marie skal have lidt "hjælp" til at løse historiens gåde, helt optaget af hendes mimik og medleven. Og er der noget mere samlende end at synge vores gamle sange?

Torsdag er store-festaften med fællesspisning. Her dækkes op til alle under halvtaget, og hvor er det herligt at sidde sammen med alle de mennesker, der i løbet af ugen har haft så mange positive oplevelser. Man har lært hinanden at kende på kryds og tværs, sunget morgensang sammen, udvekslet erfaringer dagen igennem og hygget sammen på campingpladsen om aftenen.

Stemningen afspejler den fantastiske uge, der næsten er gået. Humøret er højt, man kender lige pludselig en masse mennesker med samme interesse. At få lov til at være en del af dette er bare fantastisk.

Fredag, sidste dag og afrejse er samtidig åbent hus for

alle, ikke kun de tilstedeværende, men alle de nysgerrige, der har tænkt HVAD MON DER FOREGÅR. Her kan man så ved selvsyn opleve, hvor meget, hvor professionelt, hvor fantasifuldt ting er produceret på bare en uge. År efter år undrer man sig over, at det kan lade sig gøre. Dygtige undervisere, ambitiøse interesserede kursister – og så ser man resultatet, alle de unikke produkter.

Men det hele sker igen næste år. En del kursister og undervisere vil være gengangere. Det kan slet ikke være anderledes. For nogle familier er det blevet en fast del af sommerferien, man ikke vil undvære. Men der er altid plads til nye, der vil opleve husflidens glæder, samværet og fordybelsen.

Nye kurser kommer til, andre forsvinder måske. Vi i Verringe Husflid prøver gerne kræfter med nye teknikker og ideer, der sammen med de gamle traditionelle færdigheder vil blive udbudt til næste års uge 29. Men det er som alle andre steder interessen for tilbuddene, der tegner årets Kreative Dage.

Verringe Husflid har en hjemmeside, hvor man kan orientere sig om alt dette og meget mere. www.verringehusflid.dk

Her vil årets arrangementer, kurser og kreative ideer kunne studeres, og det er slet ikke så lidt. Kig selv.

Min vinterferie i år 2060

Stilekonkurrence 2010

Stilekonkurrencen var i år mellem elever fra skolernes 8. og 9. klasser og emnet var "min vinterferie 2060", så der var lagt op til, at fantasien kunne få frit spil hvilket også fremgår af de mange stile vi har modtaget.

Det har været spændende, ved gennemlæsningen af stilene, at se hvordan de der er unge i dag, ser på fremtiden og hvad de forventer den vil bringe.

Hos rigtig mange kommer bekymringen over klimaudviklingen til udtryk, men der er da også mange der har nogle spændende bud på hvad den teknologiske udvikling vil betyde for livet i 2060.

Komiteen har været på en svær opgave da der var mange gode stile, men sluttelig blev vi enige om følgende resultat:

Fra Tommerup Skole blev:

Vinderen: Julie Enkebølle Hansen
 Nummer 2: Caroline Raimann

Fra Tallerup Skole blev:

Vinderen: Patrick Larsen
 Nummer 2: Mia Praëm og
 Nanna Alsig Larsen

Hver af vinderne er blevet belønnet med 1000,- kr og andenpladserne har fået hver 500,- kr.

Mellem vinderstilene har vi valgt at offentliggøre Julies stil, som kan læses på de følgende sider.

Vi takker alle deltagerne for deres indsats og håber, at de også har haft nogle fornujlige timer med, at skrive stilene.

*Julehæfteudvalget
 Lions Club Tommerup*

Min vinterferie i år 2060

Af Julie Enkebølle Hansen

Jeg kiggede ud af vinduet. Det sneede voldsomt, men det var ikke noget nyt.. Jeg sad i mine egne tanker, da noget afbrød. "Ved du det Valentina?" "Valentina Swift hører du overhovedet efter?" Spurgte hr. Brown, i et lettere irriteret toneleje. "Undskyld, kunne du gentage spørgsmålet?" Spurgte Valentina. Hr. Brown sukkede. "Hvorfor er det vi har istid i dag i år 2060?" Spurgte hr. Brown. Den historie havde vi hørt en million gange før. "Fordi der i år 2022 kom en eksplosion eller sådan noget. Ingen ved rigtig hvad der skete. Pludseligt var der bare is over hele kloden."

Valentina havde svært ved at forstå, at der engang havde været nogle steder i verden, hvor der var varmt udenfor. Hendes bedstemor havde tit fortalt hende, om de varme strande, hvor man kunne gå udenfor, kun iført noget der lignede undertøj, men som Bedste kaldte badetøj. Valentina kunne ikke lade være med at le ved tanken om badetøj. Hvem bader dog med tøj på? Hendes tanker blev igen afbrudt af hr. Brown.

"Det er nemlig rigtigt, Valentina. Det hele skete en kold december nat. Det var den korteste dag på hele året. Himlen var sort som kul, uden en enkelt stjerne at skue på himlen." Hr. Brown brugte altid sin 'dramatiske stemme', når han ville have os til at følge med. Han troede åbenbart selv, at det gjorde det mere spændende. "Indbyggerne i Danmark sov på det tidspunkt, mens de i Kina var ved at stå op. Pludseligt hørte folk et kæmpe brag. Braget kunne høres overalt i verden. På Hawaii, på Haiti og i Holland. Der blev helt lyst i nogle få

sekunder, har øjenvidner fortalt. Så blev alt mørkt og tyst, og der begyndte langsomt at falde sne overalt i verden. Nogle steder var det normalt, som i Danmark, hvor det var i december. Mens andre steder, som i Australien, hvor det var midt om sommeren, begyndte det også at sne. Nogle syntes at det var et vidunder, mens andre syntes at det var en naturkatastrofe. Men det afhænger vel af, om man ser glasset halvt tomt eller halvt fyldt." Sagde hr. Brown, mens han brød ud i latter. Der opstod stilhed i klasseværelset.

"Det er et gammelt ordsprog." Forklarede hr. Brown, mens hans grin forsvandt. Hr. Brown syntes altid at hans vitser var meget sjove. Han var dog den eneste, der syntes at de var sjove..

"Temperaturerne overalt i verden begyndte at falde, og det sneede og sneede." Fortsatte Brown. "Efter ti år, var der på det varmeste sted - 12 grader, og på det koldeste sted - 120 grader. Her i Danmark var der, som i dag - 50 grader. Og den dag - for 34 år siden - stoppede temperaturerne bare med at falde, og er forblevet de samme siden. Men ingen ved hvad eller hvem, der var årsagen til klimaændringerne. Det er sikkert også svært for jer at forestille sig, at man kunne gå udenfor uden VUVV-dragter" (Varme Uanset Vind og Vejr-dragter) "Jamen det er jo ulovligt, at gå udenfor uden VUVV-dragter!" Nærmest råbte eleven Darwin forarget. "Det er kun ulovligt, for at beskytte alle. Hvis du går udenfor uden dragten på, vil du fryse ihjel." Sagde hr. Brown alvorligt. Selvfølgelig vidste vi det. Vi havde jo overlevelsesteknik-time hver fredag.

Pludseligt blev tavlen ændret til meddelelses-skærm, hvor rektorens ansigt kom til syne. "Hej elever" Lød det fra højtalerne, mens rektor på skærmen smilede. "Jeg har en meddelelse til jer" Fortsatte rektor, i et venligt toneleje. "I ugen efter ferien er alle teknologi-timer aflyst, da fru Wilder har taget fridage, og vi ikke kunne finde en vikar." Æv! Jeg var ellers næsten færdig med at bygge mit helt eget sky-board. Så kunne jeg have fløjet rundt over det hele, bare mig og mit board. "Og når det nu er sagt.." Fortsatte rektor. ".. Vil jeg slutte af med at sige, tak for i dag, og vi ses igen efter ferien." Så blev meddelelsesskærmen igen forvandlet til tavlen. "Det er vores stikord." Hviskede Tristan til mig, mens folk begyndte at pakke deres ting sammen. Vi gik ud til skole-rumskibet, som stod plantet ude foran skolen. "Hvor dejligt. Vi har endelig ferie!" Sagde jeg begejstret til Tristan, mens vi kørte i skole-rumskibet hjem til mig. Tristan nikkede med et tilfreds smil. Tristan og jeg havde været bedste venner siden jeg var 11 og han 12. Jeg havde tabt en mekanisk indkøbsseddel, jeg

havde lavet til min mor til hendes fødselsdag. Den var gået i stykker, men Tristan tilbød at lave den, og vi havde været uadskillelige lige siden. Jeg er nu 15, og han 16. Han har brunt hår, der hele tiden er ved at falde ned i hans brune øjne. Han er – og har altid været – meget klog. Han er den klogeste på hele skolen, og lærerne nyder at diskutere om al den indviklede teknologi med ham.

Vi var hjemme i løbet af 2 min. Skolebusen er så langsom! Jeg har altså kun 30 km hjem fra skole. Tristan og jeg gik glad indenfor i huset, med tanken om at vi havde fri fra skole i en hel uge! Vi hilste på min bedstemor, der var ved at træne på elektrotræne-maskinen, som kunne gøre en "fit", uden at man selv skulle røre en finger. Vi gik videre ind på mit værelse, mens dørene åbnede sig, og lyset tændte. "Hvor er din computer egentligt henne?" Spurgte Tristan pludseligt, da vi sad på min seng og snakkede. "Åh! Den har jeg glemt!" udbrød jeg irriteret. "Den kan jeg ikke undvære en hel efterårsferie!" Jeg stampede irriteret i gulvet. "Der flyver en Airbus lige om lidt. Vi kan tage hen og hente den." Tilbød Tristan. "Tjaa, det kunne vi vel, men hvordan skal vi komme ind på skolen?" Spurgte jeg lidt skeptisk. "Jeg kan koden. Kom, vi skal skynde os for at nå Airbusen." Sagde Tristan, mens han næsten allerede var ude af døren. Jeg smilte til mig selv. Selvfølgelig kunne han koden.

"Hvor er det sejt det her!" Udbrød jeg, da vi gik rundt på den tomme skole. "At være klog har sine fordele." Sagde Tristan med et smil. "Hvor tror du, du glemte computeren?" "Sidst jeg brugte den, var da vi havde historie." Svarede jeg. Vi gik videre ned af de lange gange, til vi var i historielokalet. Jeg blev altid forbløffet, når jeg så det kæmpe store lokale. Der var højt til loftet, og fyldt med gamle malerier, gammeldags tøj og andet. Der var så mange års ting, samlet i dette rum. Alle tingene var beskyttet bag en slags sensor, der ville reagere hvis man rørte det. Jeg gik nysgerrigt rundt og kiggede på alle tingene. Da jeg kom til det, jeg altid syntes var det mest spændende: bøgerne, stoppede jeg op og kiggede med store øjne. De så virkelig interessante ud. Tænk at mennesker engang læste i sådan nogle. "Jeg kunne virkelig godt tænke mig, at prøve at kigge i sådan en bog!" tænkte jeg højt. Tristan svarede lige bag mig. "Det kan du da godt! Jeg kan få sensoren afbrudt." Jeg kiggede på Tristan. "Er du vanvittig. Vi har aldrig måtte røre tingene fra fortiden! Jeg tror ikke engang lærerne på vores skole har rørt dem!" udbrød jeg. "Vil du se en bog eller ej?" Spurgte Tristan, mens han spurgende på mig. "Øhmm jeg..." Jeg vidste ikke rigtig hvad jeg skulle svare. Det var strengt forbudt, at røre tingene, men alligevel var der en nysgerrighed i mig. Det var alt for fristende! "Lad os gøre det!" sagde jeg til sidst. Tristan fik slået sensoren fra – det geniale teknikgeni han er – og jeg fik en

bog i hånden. Jeg kiggede på de mange bøger, og fandt dem dybt interessante. Der var en uhyggelig historie, de kaldte krimi, og et eventyr skrevet af en der hed H.C. Andersen, og mange andre slags bøger. Da jeg var i gang med at bladere i en gammel kemi-bog, faldt der pludseligt et stykke papir ud. Jeg samlede det op, og så at det var et brev. Jeg begyndte at læse det højt:

Kære professor Smith,

Som du ved, skete der for nogle dage siden en eksplosion, der efterlod hele verden i is. Jeg blev for nogle dage forinden eksplosionen, tilbudt at være med i et stort hemmeligt kemiforskningseksperiment, hvor alle de største forskere i verden, skulle deltage.

Det skulle finde sted på dagen, hvor eksplosionen opstod.

Jeg takkede nej, og advarede mod eksperimentet, da jeg mente at det kunne være farligt.

Jeg blev bedt om ikke at fortælle om eksperimentet til nogen, og har indtil nu overholdt det, af frygt for min egen sikkerhed.

Min teori er, at eksplosionen kom fra eksperimentet, som jeg tror gik galt, og herefter efterlod verden i is.

Jeg håber at vi kan mødes, og snakke om det.

- Hilsen professor Richard

"Wow!" sagde Tristan forbløffet! "Mon det var grunden til, at der er is over hele kloden i dag?" Spurgte Tristan, mens han studerede brevet. "Det ved jeg ikke." Svarede jeg stille. "Hvad tænker du på?" Spurgte han, da han lagde mærke til, at mine tanker var et andet sted. "Jeg kom bare til at tænke på..." Startede jeg. "At min bedstemor har fortalt, at hun var en af verdens bedste forskere da hun var yngre. Jeg har set et billede hvor hun bliver hædret, som verdens bedste kvindelige forsker i kemi omkring år 2021. Og i brevet nævner professor Richards jo, at alle de bedste forskere var med til eksperimentet." Sagde jeg, mens jeg kiggede tomt ud i rummet. "Jeg er sikker på, at hun intet havde med eksplosionen at gøre." sagde Tristan beroligende, mens han lagde armen om mig. "Du har sikkert ret." Svarede jeg. "Lad os se at komme hjemad, efter den oplevelse" foreslog Tristan. Jeg nikkede. Vi begyndte at sætte bøgerne på plads, og uden Tristan opdagede det, puttede jeg brevet i lommen.

Jeg vågnede tidligt næste morgen. Jeg havde ikke rigtig kunne sove hele natten. Jeg havde tænkt alt for meget på det med Bedste, og havde læst brevet igennem mange gange. Jeg tog mig sammen til at rejse mig, og gik ud i køkkenet, hvor min bedstemor allerede var stået op. Hun nynnede, mens hun satte alle maskinerne i gang med at lave morgenmad. Jeg kiggede ud af de kæmpe panorama vinduer, og så det smukke, men ensformige vinter-

landskab udenfor. Hvordan kan hun dog have noget at gøre med, hvordan verden ser ud som den gør i dag? Tænkte jeg for mig selv, mens jeg så hvor glad hun så ud, mens hun stod der i køkkenet. Alice Swift var 65 år gammel, og blev næsten aldrig kaldt andet end Bedste. Hun havde lige sat bage-maskinen i gang, da hun fik øje på mig. "Godmorgen solstråle." Sagde hun i et glad toneleje, mens hun gav mig en krammer. "Godmorgen Bedste." Svarede jeg. "Der er først morgenmad om ti minutter, og dine forældre er ikke engang stået op endnu, dit morgenmenneske." Sagde Bedste med et smil. Jeg smuttede op på mit værelse, og tændte for min bagvæg, der straks forvandlede sig til en skærm, der spurgte om, hvem jeg ville tale med. "Tristan Carter" sagde jeg, mens jeg satte mig på en stol foran skærmen. "Han er hjemme." Svarede skærmen, og efter et øjeblik kom Tristan til syne på skærmen. "Hej Tristan." Sagde jeg, mens jeg smilede til ham på skærmen. "Hej Valentina." Smilede han tilbage. "Det er da tidligt du vil mig noget." fortsatte han. "Åh undskyld, vækkede jeg dig?" Spurgte jeg sarkastisk. Tristan stod altid helt vildt tidligt op, og gik sent i seng. Han elskede at bruge så meget tid, på at forske og lave eksperimenter som muligt. "Haha, hvor er du sjov." Svarede han sarkastisk. "Hvad vil du egentlig?" Spurgte han, mens han smilede. "Øhm, det er faktisk lidt kompliceret." Startede jeg.

"Tristan Carter er her." Meddelte døren. "Bare luk ham ind." Råbte jeg tilbage. Lidt efter dukkede Tristan op. "Sig mig lige en gang til, hvad det er du har tænkt dig. Jeg har lidt svært ved at forstå det." Sagde Tristan, mens han satte sig ved siden af mig. "Og du skal forestille at være den kloge?" Svarede jeg tilbage. "Jo ser du, jeg har svært ved, at glemme det med Bedste." Startede jeg. "Jeg kan simpelthen ikke få det ud af mine tanker. Så jeg tænkte at jeg måske kunne finde ro, hvis vi ledte efter nogle beviser af en eller anden slags. Og når vi så ikke har fundet noget, der kan bevise det, så kan jeg måske glemme det. Og mine forældre og Bedste er ude på en Teknologi-kongres hele dagen, så..." Sagde jeg, mens jeg kiggede håbefuldt på Tristan. "Det lyder skørt, men hvis det kan hjælpe dig, er jeg på." Jeg vidste at Tristan ikke kunne modstå fristelsen til, at udforske ting. "Tak Tristan." Svarede jeg, taknemligt. "Lad os gå i gang med at lede!" Sagde Tristan, mens han rejste sig entusiastisk op.

Mens Tristan og jeg gennemrodede alle skuffer og skabe, kom jeg til at tænke på, hvor skørt det her egentligt var. Hvad havde jeg regnet med at finde? Jeg iagttog Tristan, mens han kiggede nogle gamle familie billeder igennem. Vi havde kigget alle mulige steder i hele huset, og så var Tristan kommet på den idé, at vi som det sidste skulle lede på loftet. Så der sad vi nu, og kiggede igennem gamle papkasser, fyldt med mærkelige sager, som folk

der ikke kendte til alle minderne tingene havde, sikkert havde klassificeret som ubrugeligt og nytteløst. Vi sad og grinte af gamle billeder; deres sjove tøj og hår, og alle de meget underlige ting, vi åbenbart ejede. "Hvad er det her?" Spurgte Tristan, mens han grinede. "Bedste har fortalt, at det er sådan en ting, der kan snurre rundt, når man selv drejer den. Bedste kaldte den vidst en snurretop eller sådan noget." Svarede jeg, mens jeg kiggede en af de sidste papkasser på loftet igennem. "Den er da nytteløs" Sagde Tristan grinende, mens han studerede den. Vi fik kigget de sidste kasser igennem, men det føltes ikke som en lettelse, ikke at finde noget om Bedste. Det var som om der manglede noget.. Jeg kastede et blik rundt på det store loft. Der var ikke nogen af de nye huse, der havde lofter. Vores hus var et af de ældre – fra 1990'erne. Jeg kunne i grunden godt lide vores hus; noget mere hyggeligt, end nogen af de nymoderne huse, hvor alt – møbler, vægge og tagsten skulle være i samme farve. Vores naboer kørte henholdsvis temaerne blå, og hvidt. Mine øjne vandrede rundt, på alle de papkasser vi havde gennemrodet, da jeg pludseligt bemærkede en blå gammel kiste, der var gemt ovre i hjørnet. Jeg gik over til den, og prøvede at åbne den, men den var låst. "I gamle dage, låste de nogle af deres ting med nøgler og hængelåse." Forklarede Tristan. Jeg undersøgte kisten koncentreret, og opdagede ikke, at Tristan gik og kom igen med en elektrisk dims. Han trykkede på dimsen, og der kom en slags laserstråle ud af, og låsen smeltede. Han åbnede kisten, og gennemsøgte den. Der var ikke andet end gamle halstørklæder og vanter. Da han gav op, gik jeg hen i mod den. Jeg studerede den, og så at der på hjørnet af kisten stod: Alice Swift, 2022. Jeg kiggede videre på den slidte blå trækiste, og bankede på låget. Det lød hult. Jeg bankede igen. Det lød stadigt hult. Jeg kiggede rundt på loftet, og fandt en hammer i en af de gennemrodede kasser. Jeg begyndte at banke på kistelåget, fik hul, og så at det var et dobbeltlåg. Jeg stak hånden ind i låget, og fandt en tynd bog. Udenpå stod der: Alice Swift's dagbog 2022. Jeg kiggede nysgerrigt på den, men tvivl skyllede også ind over mig. "Jeg ved ikke rigtigt om det her er en god idé." Sagde jeg til Tristan. "Det har aldrig stoppet dig før." Konstaterede Tristan, mens han kiggede på mig.

Jeg havde besluttet mig for, at kigge i den. Min nysgerrighed kunne ikke holde mig væk. Jeg ville læse i den, når Tristan var gået hjem. Jeg fortalte ham, at jeg ville snakke med ham senere, om det jeg evt. fandt. Jeg sad nu på min seng, og tog mig sammen til at vende den første side. De første par sider var der ikke noget relevant, men pludseligt var der noget.

Søndag d. 16. december 2022.

*Kære dagbog.
I dag blev jeg tilbudt at være med i et stort hemmeligt kemiexperiment, hvor alle verdens førende forskere skal være med. Jeg kan ikke helt finde ud af hvad jeg skal gøre; På den ene side lyder det helt vildt spændende, og det er en enestående mulighed, men på den anden side, kunne det også være farligt. Jeg ved ikke hvad jeg skal.*

- Alice

Mandag d. 17. december 2022

*Kære dagbog.
Jeg har valgt at deltage i eksperimentet, da min nysgerrighed slet ikke kan holde mig væk. Jeg burde nok lade være, men jeg deltager!*

- Alice

Fredag d. 21. december 2022

*Kære dagbog.
I dag skal eksperimentet foregå, og jeg er meget spændt.*

- Alice

Lørdag d. 22. december 2022

*Kære dagbog.
Jeg ved ikke hvor jeg skal begynde. I går da vi var i gang med kemiexperimentet, gik det galt. Der opstod en kæmpe eksplosion, og på en eller anden måde må det have ændret atmosfæren og jordens kredsløb, Så overalt i verden snør det nu! Jeg ved ikke hvad jeg skal; Projektet var jo hemmeligt, så der var ikke nogen andre der kunne vide det, Men jeg ved ikke om jeg skal fortælle om det. Det vil ændre mit liv. Jeg vil blive hadet, og sikkert komme i fængsel, Men min samvittighed siger at jeg skal. Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre.*

- Alice

Søndag d. 23. december 2022

*Kære dagbog
Jeg har valgt ikke at fortælle om eksperimentet. Det er bedst sådan*

- Alice

Efter det var resten af siderne i bogen tomme. Jeg stirrede tomt ud i luften, mens jeg tænkte over tingene. Bedste var virkelig med i eksperimentet. Skulle jeg konfrontere hende, eller holde det, at jeg vidste det for mig selv?

Efter noget tid hvor jeg havde tænkt, var jeg kommet frem til, at jeg ville tale med Bedste. Jeg havde ingen anelse om, hvad hendes reaktion ville være, men det var også underordnet. Jeg måtte konfrontere hende. Jeg fandt hende på hendes værelse, i færd med at kigge på nogle gamle billeder med et smil. Jeg rømmede mig i dørkarmen, mens jeg spurgte "Må jeg komme ind." Hun nikkede, men slap ikke blikket fra billederne. "Jeg elsker jer så højt." Sagde hun, mens jeg opdagede, at billederne hun kiggede på, var af vores familie. Jeg fik en klump i halsen, ved tanken om hvad jeg skulle fortælle hende. Jeg tog mig sammen og fortalte hende hvad jeg vidste, og viste hende dagbogen. En tåre gled ned af hendes kind, og det stak i mit hjerte, at se hende ked af det. Hendes våde øjne smilte mens hun sagde. "Jeg troede aldrig, at jeg skulle se den igen. Og slet ikke at du ville vise mig den." Hun tørrede tåren af kinden, mens hun fortsatte. "Jeg forstår godt, hvis du bebrejder mig, men jeg anede ikke, at det ville være så farligt." "Det har været meget svært, at leve med ikke at fortælle nogen om eksperimentet i alle de år." Sagde hun med lidt gråd i stemmen. Jeg kiggede medfølelse på hende. Så gik jeg om og satte mig ved siden af hende, og sagde. "Jeg vil altid elske dig ligegyldigt hvad." Jeg havde også tårer i øjnene nu. "I lige måde." Sagde hun mens hun omfavnede mig. "Jeg vil ikke bebrejde dig, hvis du fortæller verden om, hvad der skete." Sagde hun, mens hun kiggede ud i luften, og vi stadig krammede. "Jeg vil nok blive hadet, men jeg ved at du vil gøre det rigtige." Sagde hun, mens vi sad tæt sammen, og begge kiggede ud i luften.

Jeg vidste ikke hvad jeg skulle gøre. For alle andre i verden ud over mig, Bedste og de andre forskere, er det et mysterium, hvad der skete den december nat i 2022. Det ville ændre historiebøgerne, og folks syn på verden, hvis jeg fortalte det. På en eller anden måde følte jeg, at jeg skyldte verden det. Men på den anden side. Jeg kunne jo heller ikke gøre det mod Bedste, som jeg elskede så højt. Det ville ikke blive nemt at være Bedste. Jeg vidste ikke hvad jeg skulle gøre.

Jeg sad i køkkenet og kiggede ud af vinduet. Det sneede voldsomt, men det var jo ikke noget nyt.

Danish Outdoor

- 300 m² slaraffenland for friluftsfolket

Danish Outdoor

Tallerupgård i Tommerup St. danner rammen om virksomheden Danish Outdoor ApS, som har specialiseret sig i udstyr til friluftsmad. Når man kører ned af Tallerup Allé og kommer ind på gårdspladsen, ledes tankerne tilbage til dengang, hvor madlavning blev lavet over bål, og råvarerne blev bearbejdet fra bunden af. Det passer fint med tankerne bag Danish Outdoor, som henvender sig til friluftsfolket, lystfiskere, jægere og andre med sans for udeliv og hyggeligt samvær. Interessen er stor, for det er igen blevet almindeligt at bruge lidt tid udendørs, hvor man sammen kan tilberede maden og hygge om de gamle værdier.

Butikken

I butikken i den tidligere hestestald, kan man se på røgovne i alle størrelser og grilludstyr, bålpladser, æblepressere, pølsestoppere og bøger om udeliv. Er man interesseret i en brændefyret pizzaovn eller bageovn til haven, er Danish Outdoor også leveringsdygtig i flere forskellige modeller. Virksomheden har både en netbutik, som har åbent 24 timer i døgnet og en 300 m² stor fysisk butik, som har åben efter aftale.

Grundlagt i 2005

Danish Outdoor blev grundlagt i 2005 med Jacob Andersen som enejer. Det var lysten til at starte som selvstændig og tanken om at arbejde hjemme, der fik ideen til at blomstre. For hvorfor ikke beskæftige sig med det, man selv interesserer sig for. Det viste sig hurtigt, at interessen var stor for båludstyr og røgeovne og efterspørgselen efter andre udelivsartikler var vakt.

Øget interesse og voksende arbejdsbyrde

Med den øgede interesse og voksende arbejdsbyrde, blev der brug for en ny mand. Så i sommeren 2008 købte Brian Hyldborg sig ind i firmaet. Med en baggrund som FDF'er og jæger var det oplagt at skifte til et erhverv, der henvender sig til friluftsfolket.

Udvikling

Makkerparret bag Danish Outdoor har også udviklet en række produkter selv, som de får produceret hos Nielsen Steel i Tommerup Erhvervsparken og EH Smedejernsdesign.

Røgekurser

Ud over salg via internettet eller i butikken, holder Danish Outdoor med jævne mellemrum røgekurser. Her kan man virkelig få indblik i mulighederne med hjemmerøgning.

Kursusdagen starter med fortælling om forskellige røgeteknikker og hygiejnen bag madlavning i det fri. Resten af dagen røges rejer, laks, fisk, ost og krydderier i røgovnene og der laves forskellige slags grillpølser og bages brød over bål og i brændefyrede ovne. Alt i alt en hyggelig dag som alle uanset erfaring kan deltage i.

Fremtidsperspektiver

Danish Outdoor er en virksomhed i udvikling og flere projekter er på tegnebrættet, hvoraf nogle søsættes i starten af det nye år.

Besøg butikken

- online på www.danishoutdoor.dk eller ring for en aftale om besøg i butikken på tlf. 2815 7634.

Årets julekonkurrence 2010

Hvor godt kender du din by?

Så har nissen været på spil igen! Jul i Tommerup bliver aldrig det samme - med mindre du hjælper os lidt... Hjæææælp!

Til gengæld kan du li'som de andre år, vinde en rigtig flot præmie.

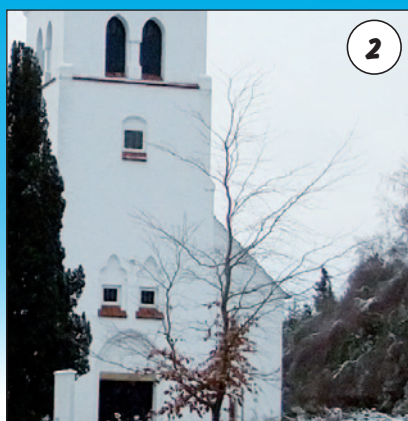
Hvor godt kender du egentlig din by? Kender du den ud i alle krogene?

Nissen har byttet rundt på billeder og billedtekster... hjælp os med at kombinere de rigtige billeder med de rigtige tekster.

Hvert billede har et tal, og hver tekst et bogstav. Kombiner hvert billede (tal) med hver billedtekst (bogstav) rigtigt. Log ind på www.julitommerup.dk senest 19. december og afgiv din besvarelse, så har du chancen for at vinde en ekstra julegave.

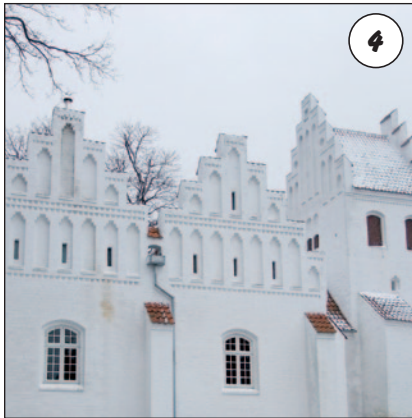
A) YFU-Danmark

B) Tommerup Efterskole

C) Broholm Kirke

D) Tommerup Station

E) Tommerup Skole

F) Vestfyns Efterskole

G) Tommerup Kirke

Kasper Møller beretter om sit håndboldliv

Årets Sportspræstation 2010

Kasper Møller (født 18.05.92) startede som syvårig sin håndboldkarriere i Tommerup HK, hvor hans uomtvistelige talent hurtigt blev bemærket. Op gennem årene var Kasper en af de bærende kræfter på klubbens drenge- og juniorhold, hvor det da også blev til udtagelse til aldersgruppens fynske talenthold.

Med skoleskiftet til Oure Idrætsefterskole som første års ynglingspiller, blev det i august 2008 et farvel til barndomsklubben. Helt naturligt fortsættes karrieren i GOG, hvor Kasper foreløbig har kontaktlig forpligtet sig de næste 3 år samtidig med at han går på gymnasium.

Skiftet til storklubben betød en videre udvikling i Kaspers talent, hvor indsatsen blev kronet med debut som 17-årig på herre U18-landsholdet. Med sin seriøse og ydmyge indstilling kan Kasper se frem til en spændende og udfordrende håndboldkarriere.

Med kåringen som Årets Sportspræstation følger en check på 5.000,- kr. Tillykke til Kasper Møller, som her vil berette fra sit håndboldliv fra han startede i Tommerup Håndboldklub til han skrev kontrakt med GOG.

Ungdomsspiller i Tommerup Håndboldklub

Jeg begyndte med at spille håndbold i 3.-4. klasse. Jeg startede i Tommerup Håndboldklub. Det første år spillede jeg lidt målmand, men det blev hurtigt ændret til en bagspillerplads. Jeg begyndte på venstre back. Jeg spillede for det meste på vores 2.-hold. Året efter havde vi kun et hold. Her blev jeg rykket ind og spille inde i midten som playmaker. Det gik meget fint, men det var en del sværere at spille nu, fordi de andre begyndte at blive store, og jeg var stadig lille.

Lille og hurtig

Da jeg skulle til at spille som anden-års drengespiller blev jeg rykket en årgang op, så jeg nu spillede junior. Nu skulle jeg til at spille med en større bold, og alle, jeg spillede imod, var meget større end mig. Jeg blev rykket ud på backen igen, men denne gang kom jeg også lidt på højre back. Året efter begyndte jeg at blive lidt højere, men jeg var stadig tynd og uden nogen vægt at stå imod med. Jeg var lille, men hurtig. Jeg var klart bedst til at finte. Det gjorde jeg i hvert fald mest.

Oure Efterskole og GOG

Jeg tog nu på Oure Efterskole, hvor jeg kunne spille håndbold. Jeg kom på 2.-holdet, som hed Oure 1. Førsteholdet var GOG. Jeg kom på holdet som venstre back. Igennem året på Oure udviklede jeg mit håndboldspil rigtig meget. Jeg udviklede mig specielt meget i forsvaret. Jeg blev udtaget til talenttræning, og GOG spurgte, om jeg ville blive i Oure og gå på gymnasiet, så jeg kunne spille håndbold i GOG. Der var ikke så meget at tænke over, og jeg startede på gymnasiet efter sommerferien. Efter et par måneder i gymnasiet blev jeg udtaget til ungdomslandsholdet som playmaker.

EM-kvaler

Jeg skulle have været til EM-kval med landsholdet i maj, men så brækkede jeg min hånd. Den skade er jeg lige ved at være ovre nu, og jeg er så småt begyndt at spille håndbold igen.

Efter et halvt års pause er min motivation rigtig stor for at komme tilbage til håndbolden, og jeg glæder mig rigtig meget til at komme i gang igen.

Kontrakt med GOG

I sommers skrev jeg under på en kontrakt af GOG, som forløber sig over mine sidste 2 år i gymnasiet.

Vi ønsker Kasper held og lykke i fremtiden.

Lions Club Tommerup på internettet

Lions Club International

Lions Club Tommerup er en af de 313 aktive Lions klubber i Lions Club Danmark. Alle klubber er suveræne enheder. Medlemsantallet i Danmark udgør ca 7200 medlemmer. Lions Club Danmark desuden en del af Lions Club International med hovedsæde i USA og klubber i 196 lande – i alt ca. 46.000 klubber med ca. 1.4 mio. medlemmer.

Hele organisationen drives for Lionsmedlemmernes kontingent, således at overskuddet fra alle aktiviteter kan anvendes til humanitære formål.

Hvem er vi ?

Lions Club Tommerup blev stiftet i 1982. Nogle af stifterne fra dengang er stadig aktive medlemmer. Klubben har d.d. 23 medlemmer med plads til ca 30. Klubben er en mandeklub.

Lions Club arbejdet har altid været ”lidt lo-geagtigt” set udefra, hvis man da overhovedet er bekendt med klubbens eksistens.

Det vil vi nu forsøge at ændre på ved at informere om vort arbejde via internettet:

Besøg

www.tommerup.lions.dk

I løbet af det forgangne år har vi oprettet vor egen hjemmeside på adressen : www.tommerup.lions.dk, hvor vi løbende vil informere om klubben og de igangværende – og planlagte aktiviteter.

På hjemmesiden vil man finde navnene på klubbens bestyrelse, medlemslisten og formændene for de udvalg som forestår klubbens mange aktiviteter.

Under ”Aktiviteter” finder man en kort beskrivelse af de aktiviteter, som allerede er afviklet eller er planlagt i indeværende Lionsperiode som løber fra 1. juli til 30. juni.

Et af de vigtigste formål med lionsarbejdet er at skaffe midler til humanitære eller almennyttige formål. Under menupunktet ”Donationer” findes en liste over de områder/projekter klubben i forrige og indeværende periode har doneret penge til. Dette som inspiration til nye ansøgere. Mange af de overskudsgivende aktiviteter har kun været mulige at gennemføre med hjælp fra vore forretningsdrivende og erhvervsvirksomheder. Tak for hjælpen.

Lions Club Danmark.

Ønsker man at vide mere om Lions Club på landsplan kan Lions Club Danmark besøges på www.lions.dk.

Sidste års sportsdonation: Nytårsgaloppen

Loppemarked opstilling

Hjem fra sommerfest

Lions Club i Tommerup præsenterer:

DANSK SLAGER PARADE 2011

Højfynshallen / Tommerup Skole

Lørdag d. 29/1 2011, kl. 18.30

inkl. 2-retters Slagermenu: Kr. 325,-

Billetter kan købes i SuperBrugsen Knarreborg, SuperBrugsen Tommerup St. og Dagli' Brugsen, Brylle
Online: fynsbilletten.dk eller billetten.dk

Drikkevarer
købes i hallen

Dario
Campeotto

Backing af
Gemalerne

Kirsten
Siggaard

Søren Spillemand
Madsen
underholder
før og efter
Slagerparaden

Keld & Hilda
Heick

Louise

Overskud doneres udelukkende til lokale aktiviteter, bla. projektet: "Holdning og Handling", på vores skoler.

TOTAL BANKEN Tøndervej 24 · 5690 Tommerup · Tlf. 63 457 006

